

havde vi maaste været langt videre, end vi nu ere. Det ærede Medlem kom dernæst over til at give nogle Bidrag netop til Osningen af det Spørgsmaal, han stillede op, om, hvad vi skulle gjøre for at bevare Landets Selvstændighed, og han kom derved ind paa den politiske Side af Spørgsmaalet, hvad han oftere før har været inde paa, Han gjorde i den Anledning forskjellige Bemærkninger til mig, som jeg ikke stal komme nærmere ind paa, idet han kom til at omtale, hvilken Betydning nogle Artikler i Kölnische Zeitung kunde have for os. Det kan nu godt være, at det ærede Medlem har Ret, han kjender maaste meget nøiere de hemmelige Traade, men hvis det ærede Medlem skulde træffe de modsatte Anskuelser i de tyske Blade, der maaste kunde fremme andre politiske Partiers Mening, saa vilde det dog interessere mig at se dem; men vi kan ikke saaledes bryde os om, hvad der fremkommer i de tyske Blade, thi man kan ikke gaa ud fra, at de tage Del i vore indre politiske Partistridigheder uden at tage Parti, og naar det ærede Medlem derfor kommer med Udtalelser fra tyske Blade, der skildre Tilstandene her med eiendommelige Farver, og som vise Mistillid til Forholdene her, vil jeg sige, at det maaste dog i en betydelig Grad beror paa det særlige politiske Parti, som disse Blade repræsenterer. Det ærede Medlem vil ikke anerkjende Sammenligningen med Belgien, det er naturligtvis en Skjønssag. Vanskeligheden ligger deri, at der gennem Belgien er en nær Veie mellem Tyskland og Frankrig, men det er en Vandvei, der gaar gennem Land, og den behøver ikke at benyttes, som Erfaringer har vist; Tyskland og Frankrig kan komme i Gaarene paa hinanden ved at gaa udenom Belgien; men hvor der kun er en Søvei mellem de vedkommende Magter, stiller Forholdet sig anderledes. Jeg veed f. Ex. ikke, hvorledes den engelske Flaade skulde komme til Kronstadt uden at passere vore Farvande, altsaa her er en Søvei for England og Rusland, naar de skulde føre Krig i disse Farvande. Jeg veed, at det ærede Medlem vil svare dertil, at Rusland og England kunne føre Krig mange Gange i Afghanistan, uden at det vilde berøre os. Ja, det er ganske rigtigt, men det er dog heller ikke sandsynligt, at en Krig i den Grad vilde blive lokaliseret, og England vilde ikke undlade at benytte sig af den Omstændighed, at det er i Besiddelse af en stor Flaade. Afghanistan er jo et fjernt liggende Sted for England, og det er overordentlig vanskeligt for det at føre en større Troppstyrke dertil. Derfor vil Ruslands Flaade ogsaa komme i Betragtning. I det Tilfælde,

jeg omtalte, er det jo bekjendt, at den engelske Flaade laa beredt til Afgang hertil; og naar denne Flaade kommer hertil, hvad vil der saa ske? Saa vil der blive forlangt Neutralitets-Erklæring af os, saaledes som det skete under den fransk-engelske Krig 1854, saa gjælder det om at finde en Form for Neutralitetserklæringen, som baade kan tilfredsstille England og den anden Magt. Det kan ikke nytte, at vi give England alle Indrømmelserne, thi hvis England bukker under i Krigen, saa vil den anden Magt komme og sige: Ja, Tak for den Hjælp, I har givet England, det kalder vi ikke nogen Neutralitet; Vanskeligheden ligger i at finde en Neutralitetserklæring i en saadan Form, at den tilfredsstiller begge Parter. Vi kunne ikke formulere en Neutralitetserklæring paa den Maade, at f. Ex. England lægger et altfor stort Tryk paa os, at det forlanger Afgang til vore Havne, Ret til at reparere sine Skibe i vore Værfter, til at have Kuloplæg her og til at etablere Hospitaler. Det er vanskeligt at affatte en Neutralitetserklæring, naar der hviler et stort Tryk paa os, og vi Intet have at staa imod med. Men en anden Maade, hvorpaa Faren kan komme, er den, at en Magt i Forveien, medens Krigen trækker op, kan spørge, hvad kunne I gjøre under en Krig, kunne I forsvare Eders Land, kunne I værges Sjælland mod at blive en os fjendtlig midlertidig Basis. Saa vil vi ophjse ham om, at vi kunne det og det og det og det, og naar vi staa, saaledes som vi nu staa, ville de høist sandsynlig sige, det forslaar ikke, saa komme vi ind i et af to Tilfælde, hvor jeg mener, der er en Fare for os, og hvor netop Sjælland, paa Grund af sin Beliggenhed, vil blive en midlertidig Basis. Nu siger det ærede Medlem, at det ikke kan falde nogen Magt ind at besætte en aaben By som Basis, fordi den ikke kan holde sig; men han veed jo meget godt, at naar det er en Sømagt, kan den holde sig paa en Ø, blot den har nogle saa Skibe til Observation. En anden Ting var det, om man havde taget Malmsø, hvor der ogsaa er Ting, Englænderne kunde bruge, til midlertidig Basis. Der var det vanskeligt, fordi de vilde risikere at blive smidt ud af Ebnestjerne inden 14 Dage, saa der vilde de blive nødt til at bygge en Fæstning. Men det behøves ikke her. At København er en aaben By, stader den slet ikke. Dertil kommer, at hvis en Magt kom under en af de Omstændigheder, jeg har omtalt, saa besættede han ganske rolig og lod os betale, og det kan meget godt træffe sig, at det kan gaa paa den Maade, det vil jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa. Have vi